

ANTAL ÁRPÁD

SZENT GYÖRGY NAPOK – A KULTÚRTURIZMUS NULLADIK KILOMÉTERKÖVE

Beszélgetés Sepsiszentgyörgy polgármesterével

Az anyagi lehetőségeinket már meghaladta az, amit nyújtani szeretnénk, és amit vállaltunk, de ha elindultunk ezen az úton, tovább fogunk menni rajta, még akkor is, ha nehéz. Sok igazságtalanság és méltánytalanság van a romániai kultúra finanszírozásában.

Rendkívül gazdag kulturális kínálata révén Sepsiszentgyörgy Székelyföld kulturális fővárosaként határozza meg önmagát. A háromszéki kultúrturizmus alapköve a Szent György Napok, amelyet sokan Erdély legrangosabb városnapjaként tartanak számon. Sepsiszentgyörgy polgármesterével, Antal Árpáddal a városnapokról, a kultúrturizmusról, a régiósításról és az autonómiatörekvésekről beszélünk.

■ – A Szent György Napokat évek óta Erdély és Románia egyik legrangosabb városünnepéként tartják számon. Minek köszönheti népszerűségét?

– Egyértelmű, hogy a Szent György Napok többet jelent, mint egyszerű városnapokat, és időnként gondot is jelent nekünk az, hogy túlnötte a város lehetőségeit, hiszen már fesztivál lett. A városnapok egyrészt arról szólnak, hogy a szentgyörgyi emberek érezzék jól magukat, miután egész évben dolgoznak, legyen egy hét, amikor szórakozhatnak is. Ugyanakkor ezáltal építjük a város brandjét, ismertté tesszük Sepsiszentgyörgyöt. Az már önmagáért beszél, hogy ha bárki Erdélyben sepsiszentgyörgyivel találkozik, akkor az első három kérdés egyike, hogy idén mikor is lesznek a Szent György Napok. Nemcsak székelyföldi fiatalok járnak a városnapokra, hanem Kolozsvárról vagy a Partiumból is sokan jönnek el hozzánk az eseményre. Nehéz megtalálni az egyensúlyt. Van egy szint, ami alá nem megyünk, még akkor sem, ha arra lenne társadalmi igény. Minden évben kevés pénzből próbálunk színvonalas rendezvényt megszervezni. A Szent György Napok népszerűségének van egy szubjektív oka is, az, hogy minden évben ez az első ilyen nagyrendezvény Erdélyben. Tavasszal ez indítja a fesztiválok sorát,

télen az emberek kiéheznek a kultúrára és szórakozásra. Nagyon jó tehát a Szent György Napok időpontja, ez is növeli népszerűségét. Emellett fontos a rendezvény széles körű kínálata, hiszen ha valaki azt mondja, hogy nem talál ízlésének megfelelő programot, akkor valószínűleg nem a városnapok szervezőivel van a baj, hanem az illető ízlésével. A Szent György Napok a találkozások és a barátkozások ünnepe is. Egy hét alatt találkozhatunk sok olyan ismerőssel, aki a városban él, de olyanokkal is, akiket az élet elszólitott más városokba vagy akár külföldre. A Szent György Napokon előkerülnek a régi barátságok, és új barátságok szövődnek.

– *Idén a Szent György Napokat április 20–28. között 22. alkalommal tartják meg. Mi lesz az idei városünnep újdonsága?*

– Mindig próbálunk tanulni a hibáinkból és csiszolni a rendezvényen. Nemrégiben megnyitottuk a Székely Nemzeti Múzeum kertjét, és ott rendeztük be a Kultúrkeretet, amely jó döntésnek bizonyult, rendkívül népszerűek az ott zajló programok. A Szent György Napok negatívuma viszont, hogy nem tudunk mit kezdeni a bővítiárussal. Erre próbálunk idén megoldást találni, bár nehéz döntés, hiszen a városnapok bevételeinek jelentős részét ezek az árússok hozzák. Minden évben az a cél, hogy a Szent György Napok jobb legyen, mint az előző évi volt, és gyengébb, mint a jövő évi lesz.

– *A Szent György Napok a kultúrturizmus nulladik kilométerköve, nagyon sokan látogatják. Emellett Sepsiszentgyörgyön rengeteg színházi társulat, táncegyüttes, kiállítóter és múzeum működik. Ezek mellé tavaly év végén megalakították az Erdélyi Művészeti Központot is. Mi újat hoz ez Sepsiszentgyörgy művelődési életébe?*

– Sepsiszentgyörgy Székelyföld kulturális fővárosaként határozta meg magát. Láthatják, hogy van néhány olyan közös projekt a Kovászna megyei önkormányzattal, amely már nemcsak Sepsiszentgyörgyről, hanem egész Erdélyről szól. Olyan funkciókat vállalunk fel, amelyeket normális körülmények között Kolozsvárnak kellene ellátnia, de ott nincs önkormányzati háttér és támogatás. Még várhattunk volna 20 évet, és beszélhettünk volna arról, hogy jó lenne, ha Kolozsváron működne az Erdélyi Művészeti Központ, de az intézmény háttérét nem lehetett volna megteremteni. Ezeket a művelődési intézményeket mi bevállaltuk, és elindult egy tervezési, szervezési folyamat. Biztos vagyok benne, hogy a következő években ezeket az intézményeket létre tudjuk hozni, és a meglévőket tartalommal tudjuk feltölteni. Az anyagi lehetőségeinket már meghaladta az, amit nyújtani szeretnénk, és amit vállaltunk, de ha elindultunk ezen az úton, tovább fogunk menni rajta, még akkor is, ha nehéz. Sok igazságtalanság és méltánytalanság van a romániai kultúra finanszírozásában. Sepsiszentgyörgy két színházat finanszíroz saját költségvetéséből, míg nagy és gazdag városok színházait az állam finanszírozza. Ez nyilván nem igazságos, de ezt Sepsiszentgyörgyről nem tudjuk megváltoztatni, ezért beletörődünk, és megyünk előre. Nyilván büszkék vagyunk arra, hogy ilyen gazdag kulturális kínálatunk van. Ennek van egy nemzetpolitikai vetülete is, hiszen Sepsiszentgyörgy akkor tud megerősödni és megmaradni, ha a szomszédos Brassóval szemben erős kulturális ajánlata van.

– *Miben látja Sepsiszentgyörgy fejlődési perspektíváit?*

– Nem titok, hogy Sepsiszentgyörgynek a következő évtizedekben székelyföldi regionális vezető szerepet szánunk. Pontosan a gazdag kulturális kínálatunk által tudunk felnőni erre a szintre, emellett művelődési életünk biztosítja azt is, hogy Brassó mellett megőrizzük önállóságunkat, hogy a szomszédos nagyváros ne faljon fel bennünket. Sepsiszentgyörgy és Brassó közösen viszont olyan gazdasági erőt tud képviselni, amely Temesvárral és Kolozsvárral is fel tudja venni a versenyt.

– *Hogyan látja Sepsiszentgyörgy jövőjét a kormány által tervezett regionalizálás tükrében, hiszen minden jel arra mutat, hogy ha a jelenlegi fejlesztési régiók kapnak*

közigazgatási hatásköröket, Sepsiszentgyörgy, Háromszék egy román többségű régió része lesz.

– Nem tartozom azok közé, akik elhisznek mindent, amit a televízióban mondanak. Egyelőre nem akarom tényként kezelni a régiósítást sem. A tervezett régiósítási elképzelés rosszabb, mint ha meg sem történne. Jobb lenne, ha a fejlesztési régiók nem kapnának közigazgatási hatásköröket, mert láttuk eddig is, hogy nem működnek a jelenlegi fejlesztési régiók. Semmiképp nem tartanám helyesnek, hogy ezek a régiók átalakuljanak közigazgatási egységekké. Úgy gondolom, ezt nem engedhetjük meg magunknak semmilyen szín alatt, és mindenáron meg kell akadályoznunk azt, hogy a megyéket kiürítsék, a megyei hatáskörök átkerüljenek régiós hatáskörökbe. Mindazok az elképzelések, amikről eddig beszéltünk, egyik napról a másikra meghalnának, ha nincs megyei együtt gondolkodás. Kovászna megye és Sepsiszentgyörgy között van együtt gondolkodás, ezért merünk nagy álmokat szőni, viszont abban a pillanatban, amikor nem Tamás Sándorral kell arról egyeztetnem, hogyan hozunk létre egy nemzetpolitikai szempontból fontos intézményt, hanem valakivel Gyulafehérváron, akkor azt hiszem, komoly problémák lehetnek. Úgy gondolom, ha nem tudunk kialakítani egy olyan régiót, amelyben hosszú távon tudunk tervezni, akkor keresztbe kell feküdni az egész régiósításnak.

– Az elmúlt napokban a székelyzászló-botrány kapcsán is előtérbe kerültek a székelyföldi autonómiatörekvések. Ennek kapcsán az Adevarul napilap közölt egy elemzést, amely szerint az önálló Székelyföld nem lenne életképes. Mi erről a véleménye?

Az Adevarul napilap elemzése ellentmond saját magának, mert ha a székelyföldi egy főre eső bruttó nemzeti össztermékre (GDP) alapozva azt mondja, hogy a térség nem tudja eltartani magát, akkor tulajdonképpen azt is állítja, hogy Románia sem képes erre. Székelyföldön az egy főre eső 5000 euró körüli GDP nincs az országos átlag alatt. Én határozottan állítom, hogy el tudjuk tartani saját magunkat, és azt is állítom, hogy az autonómia olyan emocionális energiákat szabadítana fel a székelyföldi közösségben, amelyek a bruttó nemzeti összterméket jelentősen tudnák növelni. Bennünket nemcsak a bruttó nemzeti össztermék érdekel, hanem a székelyföldi közösség nettó biztonságérzete, boldogsága és jövőképe. Nagyon sok olyan a gazdaságban nem létező mutató van, ami a székelyföldi közösséget érdekli akkor, amikor autonómiáról beszél. Ezek egy idő után a GDP-t is pozitív értelemben befolyásolnák.

Kérdezett Kovács Zsolt